

Příloha k protokolu o SZZ č.
FF JU v Č. Budějovicích
Vysoká škola:

Simona Bláhová
Jméno:
Estetika
Obor:

Ústav estetiky

9. 6. 2015

Datum odevzdání posudku:

Recenzent * / Mgr. Peter Chvojka, Ph.D.

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

AUTORSTVÍ A INTERPRETACE UMĚLECKÝCH DĚL

.....
(téma)

Bakalářská práce Simony Bláhové se snaží v rámci několika vybraných interpretačních metod, vycházejících z literárněvědných teorií 20. století, specifikovat problematiku autorství. Zajímavá perspektiva vzniká v důsledku toho, že zvolené metody se staví k autorství protikladně. Zatímco Nová kritika a francouzský strukturalismus roli autora v interpretačním procesu popírají, tzv. intencionalistické pojetí (Walton, Hirsch) se kategorie autorského významu nevzdává a naopak ji považuje za základní orientační bod výkladu díla.

Mohlo by se zdát, že předněst na slabých čtyřiceti stranách jednotlivé teorie, vztahy mezi nimi, vyložit jejich stanovisko k tématu autorství a zaujmout vlastní postoj je až příliš směle předsevzetí autorky, avšak opak je pravdou. Simona Bláhová předvedla schopnost precizní práce s primárními i sekundárními prameny, znalost citační kultury, gramatiky, smysl pro kompozici a velmi odlehčeným stylem předkládá měnící se úhly pohledu na autorství.

I přes uvedená a jasně převažující pozitiva práce se autorka přece místy nevyhnula vágnější paušalizaci. Aby se co nejdříve dostala k jádru práce, vymezila pojem interpretace (1. kapitola) jen za pomoci jednoho zdroje a utekla z tématu dříve, než by si zasloužilo. Domnívám se, že tak není zcela jasně vysvětleno, proč vůbec může na dalších stranách pracovat s tak antagonistickými výklady autorství. V posledním odstavci píše: „Problém tkví ovšem v tom, že i když se interpretace dost často provozuje, nemohou se teoretikové plně shodnout na tom, jak by se mělo k textům přistupovat (...).“ (s. 9) Opravdu tkví úskalí jen v tom, že se teoretikové neumí domluvit? Není bujení interpretačních metod ve 20. století založen na něčem jiném? Na novém pochopení znaku, logiky, sémiotiky?

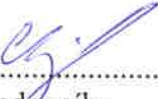
Podobná paušalizace se objevuje i při prezentaci samotných literárněvědných teorií. V kapitole věnované Nové kritice je ještě nezbytně dodáno, že směr je variabilnější, než uvedeno: „Pozdější Nová kritika se k autorskému záměru i vnějším okolnostem díla staví mnohem otevřeněji (...).“ (s. 12) Avšak velmi stručnou definici francouzského strukturalismu dokládá prvně Barthesova Smrt autora, což zcela ignoruje jak mnohovrstevnatý vývoj samého francouzského strukturalismu, tak především Barthes, jenž Smrtí autora rozhodně strukturalismus překračuje. Naopak precizně je vysvětleno autorské stanovisko E. D. Hirsche i s věcným shrnutím v závěru, kdy jeho objektivní interpretaci chybí opěrná norma (s. 35).

Formálních chyb je v práci minimum. Na straně 17 není citován Eco a zdroje se dočkáme až s prodlevou, na straně 20 by čtenáře mohla zarazit věta, která sugeruje citaci sv. Jeronýma, jenž čten přímo nebyl a až později vyjde najevo, že citace je vypůjčená.

I přes uvedené slabiny jde o vyžralý a pečlivě formovaný text. V obhajobě by měla zaznít především hlavní příčina, díky níž došlo ve 20. století ke zmnožení interpretačních metod a potlačení autorského významu. Pokud bude tato jistě složitá otázka vyčerpávajícím způsobem vysvětlena, může být práce viděna jako maximálně zdařilá. Nyní však navrhuji hodnocení velmi dobře.

velmi dobře

Návrh na klasifikaci bakalářské práce:

.....
podpis vedoucího - recenzenta bakalářské práce

Českých Budějovicích

9. 6. 2015

V dne

Stupeň kvalifikace:	výborně	velmi dobře	dobře	nevyhověl
---------------------	---------	-------------	-------	-----------